

Girdaplı su, tehlikeli kulaçlar

Eğer haberciliği, gazetecilik dediğimiz mesleği sınırlar ötesi bir kimlikte ve her zaman **risklerle yüklü** olarak görüyor ve üstüne titriyorsak, **Gezi Parkı** olayları sonrasında, bazılarımızın yabancı medyayı **şeytanlaştırmısından** endişelenmek zorundayız. Zahiri komplolar üzerinden, yılların kurumsallaşmış uluslararası haber kuruluşlarını bir torbaya doldurup ötekileştirmenin zararı büyük olur ve uzun vadede ülkelerin aleyhine sonuçlar verir.

Olay ne, nerede, nasıl ve neden olursa olsun, eğer mahiyeti büyükse, bununla her habercinin ilgilenmesi doğaldır. Bizler doktorlar ve avukatlar gibiyiz, etik açıdan uluslar ötesi yükümlülüklerimiz var. Mesleğimizi icra etmemizi gerekli kılan gelişmelerde kayıtsız kalamayız. Kalırsak işimizi yapmamız oluruz.

Habercilikte ortak etik önemli ama, herkesin de bir **yoğurt yiyişi** var. Özgür bir medya var ise, kimi o haberi kimi bu haberi büyütür. Kimi bir haberi beş dakika yayına alır, diğeri üç saatini ayırır.

Medyada sınırlar içi veya ötesi tek tiplik ve tek seslilik (komünist, faşist ve teokratik diktalar dışında) asla olmamıştır ve olmayacaktır.

Fakat, Taksim ve ötesine yayılan olayların ürettiği **reflekslerle** ne yazık ki bir kısım kuruluş ve meslektaşımız hem içte, hem de dışta beğenmediği yayınları ve yayıncıları hızla ötekileştirdi, **hedefleştirdi** ve sonunda şeytanlaştırmaya kadar vardırıdı.

Bütün bunlar, **mesleki dayanışma** ve işbirliğinin – ki Türkiye’de her kesimden gazetecilik örgütünün uluslararası alanda işbirliği içinde bulunduğu örgütler var – en yoğun olması gereken günlerde, Türkiye’den pek çok meslektaşımızın göstericiler veya polis tarafından **fiziksel saldırılara maruz kaldığı** günlerde tuz biber ekti.

Sokak şiddeti yetmiyormuş gibi, haberciler de **yumuşak hedef** haline geldi.

Ülkenin en köklü haber kurumlarından biri olan **Anadolu Ajansı**’nın, geçtiğimiz hafta uluslararası medyaya kadrolu veya serbest – parça başı çalışan meslektaşlarımızı gösteren bir dizi fotoğrafı, **kışkırtıcı bir altıyla** servise koyması, en rahatsız edici ve en çok kaçınılması gereken adımlardan biriydi. **Kimsenin, başka insanların hayatıyla, hele meslektaşlarının bu zor zamanda ekmeğiyle ve bu kurumun itibarıyla oynamaya hakkı yok.**

Bir yapıcı eleştiri de, çuvaldız olarak, gazetemize.

Dünkü baş sayfada Almanya’nın en ciddi haber kuruluşlarından, **haftalık Der Spiegel** dergisinin “Türkiye’yi sıkıştırmak için Gezi olaylarını bir fırsat olarak değerlendirdiği” kaydedilmiş ve “**Dosta Bak!**” başlığı kullanılmış.

Derginin kapağına “Boyun Eğme” pankartını ve içine 10 sayfalık Türkçe haber koymasının, gazetenin haberine gerekçe olduğu anlaşılıyor.

Der Spiegel’in, hele İngilizce “on-line” sitesinin, son birkaç yıldır – mesela Yunanistan ve İtalya krizleri konusunda da - editoryal bazı hatalar yaptığı, etik dışına kaydığı konusunda örnekler var. Eleştirilere haberde

de yer verilmiş.

Öyle olsa bile, eleştiriyi duygusallaşmadan, abartmadan, her şeyi topluca genelleştirmeden yapmak (belki haber formatı yerine bir köşe yazısıyla değerlendirmek), **kutuplaşmaya prim vermemek** daha doğru.

Biliyoruz ki Türk ve Alman gazeteciler arasında çok ciddi bir diyalog, anlayış kopukluğu var. Bunu aşmak da şart.

Ayrıca unutulmasın ki **NSU** cinayetleri davasına Türk haber kuruluşları ilk başta alınmayacak iken, onlara “bizim yerimize duruşma salonuna siz girin” diyen çok sayıda Alman haber kuruluşu da olmuştu.

Bardağın boş tarafı gibi dolu tarafını da görelim.